

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου επαναφορά τῆς ἰσχύος, τροποποίηση καὶ συμπλήρωση τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 4352/1964 περὶ διατάξεων κ.λπ..

Πρὸς τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων

Στὸν τομέα τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἡ Κυβέρνησις ἔχει μελετήσει ἱστορικὰ καὶ διαγνωστικὰ ὄλο τὸ διοικητικὸ πρόβλημα τῆς χώρας, ποῦ δὲ ἀπὸ τὰ γνωστὰ παθολογικὰ συμπτώματα τοῦ εἶναι ἡ «Γραφειοκρατία» ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ἡ «Ρουσσοτολογία» ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Σὲ βάθος ἡ ἀνωμαλία ξεκινάει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Βαβυρικῆς ξενοκρατίας καὶ τοῦ Κοιλωττικῆς κομματισμοῦ καὶ σὲ πλάτος καλύπτει πολλὰ καὶ διάφορα ὄργανωτικὰ σχήματα ἐπιτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους.

Μὲ βάση αὐτὴ τὴν ἱστορικὴν ἔρευνα καὶ τὶς προτάσεις ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ποῦ διατύπωσε ὁ ἐμπειρογνώμων τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. G. Langrod, γιὰ τὴν ἐναρμόνιση μὲ τὴν Εὐρώπη, ἔχει καταρτισθεῖ τὸ προσχέδιο προγράμματος τῆς «Διοικητικῆς Ἀνορθώσεως τῆς Χώρας». Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ κατατεθεῖ στὴ Βουλὴ μαζί μὲ τὸ οἰκονομικὸ καὶ κοινωνικὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιτοκῆ τοῦ ἄρθρου 79 παρ. 8 τοῦ Συντάγματος.

Ὅπως τονίσθηκε καὶ στὸ Συμβόλαιο μὲ τὸ Λαό, ἡ Κυβέρνησις ἔχει καὶ τὴν πολιτικὴν βούλησιν καὶ τὴ δυνατότητα νὰ δημιουργήσῃ, μὲ τὸ πρόγραμμα αὐτό, γρήγορα τὶς προϋποθέσεις ἀποδοτικῆς λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Πρὶν ὅμως ἀρχίσει ἡ διοικητικὴ ἀναδιοργάνωσις μὲ νέες κατευθύνσεις, μὲ νέους θεσμούς, μὲ νέες μεθόδους καὶ μὲ νέες συνθήκας εἶναι ἀνάγκη νὰ θεραπευθοῦν οἱ παθολογικὲς καταστάσεις τοῦ πρόσφατου παρελθόντος μὲ θεσμολογικὴ ἐξυγίανση. Ἡ ἐξυγίανση αὐτὴ εἶναι λογικὴ καὶ χρονικὴ προϋπόθεσις γιὰ τὴν περὶ πάνω διοικητικὴ ἀνορθωσις τοῦ κράτους ἀφοῦ ἡ Διοίκησις τοῦ ἔχει ἀλλοιωθεῖ δομικὰ, μεταβαλλόμενη ἀπὸ δημοκρατικὴ σὲ γραφειοκρατικὴ μὲ τὰ γνωστὰ σοβαρὰ συμπτώματα ὑδροκεφαλισμοῦ καὶ ἐλεφαντιάσεως στὴν ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων, δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Εἰδικότερα μὲ τὶς ἐπιμέρους διατάξεις τοῦ περὶ πάνω σχεδίου νόμου ἐπιδιώκονται τὰ ἀκόλουθα :

Μὲ τὸ ἄρθρο 1 ἐδραιώνεται ὁ γνωστὸς θεσμὸς τῆς τριχοντίπενταετίας μὲ τὴν ἀποτροπὴ τῆς εὐχερείας τῶν προσωπικῶν ἐξαιρέσεων ποῦ εἰσήγαγε ὁ ν. 22/1975 διευρυνόμενος καὶ στὶς Κρατικὰς Τράπεζας, καὶ θεσπίζεται γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ ἀποφαίνεται τελεσίδικα πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπόλυση τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐφόσον ὑπάρχει σχετικὴ ἀμφισβήτηση, εἴτε ἀπὸ τὸ δημόσιον εἴτε ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον, ἀν συντρέχουν τὰ στοιχεῖα τῆς συντάξιμης ὑπηρεσίας του.

Μὲ τὸ ἄρθρο 2 καταργοῦνται ὅλες οἱ ὀργανωτικὲς βαθμίδες τῶν γενικῶν διευθύνσεων καὶ ὑπηρεσιῶν μὲ τὶς ἀντιστοιχίες θεσμοῦ - μόνιμες, μὲ θητεία καὶ μὲ σύμβαση ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου — καὶ τὶς βαθμοὺς (1ος καὶ ΑΝΓΔ) ὅλων τῶν Ἱπουργείων καὶ τῶν αὐτοτελῶν ἢ ἀποκεντρωμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Οἱ διατάξεις αὐτὲς ἐφαρμόζονται γιὰ ὅλους τοὺς κλάδους, χωρὶς ἐξίρεση καὶ γιὰ τὶς θέσεις ποῦ εἶναι διαβαθμισμένες στὸν 1ο βαθμὸ καὶ στὸ βαθμὸ τοῦ ΑΝΓΔ ἢ ποῦ ἔχουν μισθολογικὸ κλιμάκιον ἀνώτερο τοῦ 10ου γιὰ λόγους δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος.

Οἱ ὑπηρετοῦντες στὶς ἀνωτέρω θέσεις ἀπολύονται αὐτοδίκαια μὲ τὴν ἐναρξὴ ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ. Ἐξίρεση γίνεται γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν περὶ πάνω βαθμῶν, ποῦ μαζί μὲ τὰ τρία πλασματικὰ χρόνια δὲν συμπληρώνουν εικοσιπενταετὴ πρᾶγματικὴ καὶ συντάξιμη δημόσια ὑπηρεσία, γιὰ τοὺς ὁποίους παρέχεται ἡ δυνατότητα ἐπαναδιορισμοῦ τους κατὰ τὰ εἰδικότερα στὸ νόμο ἀναφερόμενα. Στὶς καταργητικὲς διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ περιλαμβάνονται καὶ οἱ θέσεις τοῦ κλάδου τῶν Νομαρχικῶν ὑπαλλήλων (Γενικοὶ

Διευθυντὲς καὶ Σύμβουλοι Νομαρχιῶν). Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ δίνεται ἡ δυνατότητα καὶ στοὺς ὑπαλλήλους ποῦ κατέχουν τὶς θέσεις τῶν Συμβούλων Νομαρχιῶν νὰ ἐπανεξιπλοῦν στοὺς κλάδους ἀπὸ τοὺς ὁποίους πορεύονται τῆς Ἰδίας ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας, σύμφωνα μὲ τὶς εἰδικότερες διακρίσεις τοῦ ἐπὶ συζήτησιν νομοσχεδίου.

Ἀπὸ τὶς ἀρμοδιότητες τῶν καταργουμένων βαθμίδων καὶ θέσεων μεταβιβάζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ. οἱ μὲν ἀποφασιστικὲς στοὺς γενικοὺς γραμματεῖς καὶ στοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας, οἱ δὲ ἐπιτελικὲς στοὺς συμβούλους ἢ συνεργάτες.

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δὲν ἐφαρμόζονται αὐτοδίκαια στοὺς Ο.Γ.Α., στὰ Α.Ε.Ι. καὶ λοιπὰ Ν.Π.Δ.Δ. γιὰ τὰ ὅποια ὅμως παρέχεται ἡ δυνατότητα ἀναλόγων ρυθμίσεων, μῆσα στὰ πλαίσια τῶν ἔργων τοῦ νόμου αὐτοῦ, μὲ κοινὲς ὑπουργικὲς κανονιστικὲς ἀποφάσεις.

Τὸ μέτρο τῆς καταργήσεως τῶν ἀνωτέρω βαθμίδων, θέσεων καὶ βαθμῶν κρίθηκε σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον γιὰ τὴν ἀπλούστευση τῆς ὀργανωτικῆς δομῆς τῶν φορέων τῆς διοικήσεως, ἔτσι ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀποδοτικότερη λειτουργία τους. Ἡ πείρα ἄλλωστε ἀπέδειξε, ὅτι ἡ προώθηση τῶν ὑποθέσεων σὲ ἀνώτερες καὶ ἀνώτατες βαθμίδες τῆς ὀργανωτικῆς πυραμίδας, δημιουργήσασε περιττοὺς γραφειοκρατικὸς τύπους καὶ δυσχέρασε τὴν γρήγορη διεκπεραίωσίν τους, μὲ συνέπεια νὰ παρατηροῦνται οἱ γνωστὲς ἀδυναμίες καὶ δυσλειτουργίες τῆς δημόσιας διοικήσεως. Μὲ αὐτὸν τρόπο δημιουργεῖται πρᾶγματικὰ ἀπλούστευμένη δομὴ τῆς διοικητικῆς πυραμίδας. Ἡ κατάργησις τῶν ἀντιστοιχῶν πρὸς τὰ καταργούμενα σχαλοπάτια τῶν Γενικῶν Διευθύνσεων καὶ Ἱπηρεσιῶν θέσεις Γενικῶν Διευθυντῶν καὶ Ἀναπληρωτῶν Γενικῶν Διευθυντῶν γίνεται στὸ πλαίσιο τοῦ ἄρθρου 103 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὸ προηγούμενον Σύνταγμα ἀπαγόρευσε τὴν περικοπὴ τῆς βαθμολογικῆς ἐξελίξεως στὸν 1ο βαθμὸ, ἐπειδὴ ἡ μονιμότητα κάλυπτε τοὺς καταργούμενους βαθμοὺς, ἐνῶ κατὰ τὸ Σύνταγμα 1975 ἡ ἀρχὴ τῆς μονιμότητος δὲν καλύπτει τὸν 1ο βαθμὸ ἐπειδὴ ἀναφέρεται μόνον στὴ μισθολογικὴ ἐξέλιξις στὸν καταληκτικὸν βαθμὸ. Ἐπειτα τὸ μέτρο αὐτὸ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σμίκρυνση τῆς τωρινῆς πολὺ μεγάλης ἀποστάσεως στὴ σχέση τοῦ κατώτατου καὶ ἀνώτατου βαθμοῦ καὶ μισθοῦ στὸ νέο βαθμολογικὸ καὶ μισθολογικόν.

Μὲ τὸ ἄρθρο 3 ἀντιμετωπίζεται σὲ νέη βάση τὸ σύστημα τῆς ἱεραρχίας τῶν θέσεων καὶ τῶν βαθμῶν τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικα, μὲ τὴν δημιουργία νέας ἀλφαριθμητικῆς κλιμακίας, ποῦ περιλαμβάνει τέσσερες κατηγορίες θέσεων, μὲ ἐξίρεση τὴν κατηγορία τῶν εἰδικῶν θέσεων βαθμῶν α' καὶ β' τοῦ Υ.Κ., ἤτοι ΑΤ, ΑΡ, ΜΕ καὶ ΣΕ. Γιὰ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω τέσσερες κατηγορίες θέσεων προβλέπονται τρεῖς κατ' ἀνώτατο ὅριον βαθμοὶ κατὰ τρόπο ὥστε ὁ εἰσαγωγικὸς βαθμὸς κάθε ἀνώτερης κατηγορίας νὰ διαφέρει κατὰ ἓνα μόνον βαθμὸ ἀπὸ τὴν ἀμέσως κατώτερη. Ἐξυπακουέται ὅτι αὐτὸ συνπάγεται τὴν κατὰ ἓνα καταληκτικὸν βαθμὸ διαφοροποίηση κάθε ἀνώτερης κατηγορίας ἀπὸ τὴν ἀμέσως κατώτερη. Κατὰ συνέπεια τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν τῆς ἱεραρχίας ὀρίζεται: σὲ ἕξ (6) ἀντὶ τῶν τωρινῶν δώδεκα (12).

Κάθε βαθμὸς περιλαμβάνει δύο τουλάχιστον μισθολογικὰ κλιμακία, ὅποτε τὸ σύνολο τῶν κλιμακίων αὐτῶν ὀρίζεται σὲ δώδεκα μὲχρι δέκα ὀκτώ σὲ πρώτη φάση γιὰ ὅλη τὴ βαθμολογικὴ κλιμακία. Γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ μεγάλᾳ οἰκονομικὰ ἀνοίγματα μεταξὺ τοῦ τελευταίου κλιμακίου τῆς ἱεραρχικῆς κλιμακίας καὶ τοῦ ἀνώτατου γίνεται μελέτη νέου μισθολογίου.

Μὲ αὐτὸ τὸ μέτρο δημιουργοῦνται οἱ βάσεις ἀλλὰ καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν καθιέρωση ἐνιαίου βαθμολογίου καὶ μισθολογίου καὶ παίρνεται ἡ ἱστορικὴ ἀπόφασις τῆς γενικῆς ἀποσυνδέσεως βαθμῶν καὶ μισθῶν χωρὶς ὅμως καὶ τὸν πληρῆ ἀποχωρισμὸν τους. Κατ' αὐτὸν τρόπο θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ αὐξηση τῶν ἀποδοχῶν τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων, χωρὶς δημιουργία θέσεων ἀνωτέρων βαθμῶν καὶ ἀνατροπὴ τῆς ὀργανωτικῆς καὶ βαθμολογικῆς πυραμίδας. Τερματί-

ζεται κατ' αυτό τον τρόπο και το γραφειοκρατικό καθεστώς των διπλών πινάκων κάθε χρόνο :

- α) για τις βαθμολογικές προαγωγές
- β) για τις μισθολογικές προαγωγές

Λύεται ακόμη το ζήτημα της διαφοροποιήσεως μεταξύ μισθολογικών και βαθμολογικών προαγωγών, που είχε καταρρήσει ο γνήσιος Υπαλληλικός Κώδικας το 1952 και διαφύλαξε το ΑΣΔΥ και ξαναδημιουργήθηκε στην έπταετία 1974 - 1981. Αυτό ήταν αναπόφευκτο για την ικανοποίηση εϋλόγων συνδικαλιστικών αιτημάτων από τη μεγάλη ανισότητα μηνιαίων αποδοχών πρώτου βαθμού (ποσό 100.000 για τον τεχνικό και 90.000 περίπου για το διοικητικό με χρονοεπίδομα και τετραμελή οικογένεια).

Οι ειδικότερες τεχνικές και νομικές ρυθμίσεις του ανωτέρου νέου συστήματος θά γίνουν με προεδρικό διάταγμα, κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού.

Με το άρθρο 4 επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του νομοθετικού διατάγματος 4352/1964, με τις οποίες είναι δυνατή η συμμετοχή σε συμβούλια ή επιτροπές ανωτέρων και ανωτάτων υπαλλήλων που έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία και δεν έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις. Επίσης καταργούνται όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συμβούλια και επιτροπές όλων των δημοσίων γενικά υπηρεσιών, έφόσον δεν διατηρηθούν με κοινές υπουργικές αποφάσεις, με τις οποίες παρέχεται και η δυνατότητα μετονομασίας, συγχωρύνσεως, περιορισμού ή διευρύνσεώς τους. Ακόμη, ρυθμίζονται τα θέματα των γνωμοδοτικών και αποφασιστικών αρμοδιοτήτων των καταργουμένων συμβουλίων και επιτροπών. Τέλος, προβλέπεται ο χρόνος ενάρξεως της καταργήσεως των πιο πάνω συμβουλίων και επιτροπών που είναι δύο μήνες από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού μέσα στους οποίους θά πρέπει να έχουν έκδοθει και οι ανωτέρω αποφάσεις.

Ήταν αναγκαίο να ληφθεί το μέτρο αυτό διότι τα πολυάριθμα και ποικιλώνυμα συλλογικά όργανα - συμβούλια, επιτροπές, ομάδες εργασίας - δεν αποτελούν μόνο μηχανισμούς ανισοκατανομής των υπαλληλικών εισοδημάτων με τις ανεπιτήρητες πρόσθετες αμοιβές. Έχουν γίνει μηχανισμοί διασπάσεως της ατομικής ευθύνης των υπαλλήλων για τη νομιμότητα και σκοπιμότητα των ατομικών τους ενεργειών, σύμφωνα με βασική αρχή του διακομματικού και γνήσιου Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 1811/51 «περί ΚΚΔΔΥ»), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε ως την κήρυξη της δικτατορίας. Εξελίχθηκαν παράλληλα και σε μορφές διατεταγμένης νομιμότητας ή σκοπιμότητας για τη λήψη αντικοινωνικών ή αντιλαϊκών αποφάσεων. Αυτών των καταργουμένων οργάνων οι αρμοδιότητες δίνονται στην αναμορφωμένη οργανωτική και βαθμολογική ιεραρχία των τριών βασικών βαθμίδων θέσεων και βαθμών.

Με το άρθρο 5 επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 4352/1964 συμπληρωμένες με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του ίδιου άρθρου του νόμου αυτού. Οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού, που άφορουν τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πλην των Ο.Τ.Α., γίνονται κατ' ανάγκη με εκτείνες του προηγούμενου άρθρου 4, με τη διαφορά ότι οι προβλεπόμενες αποφάσεις για τη διατήρηση των αναγκαίων συμβουλίων και επιτροπών εκδίδονται σε τέσσερις (4) μήνες από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

Με το άρθρο 6, που επαναφέρει σε ισχύ το αντίστοιχο άρθρο 6 του ν.δ. 4352/1964, ορίζεται ότι οι διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του νομοθετικού διατάγματος αυτού δεν εφαρμόζονται στα υπηρεσιακά συμβούλια που γνωμοδοτούν ή αποφασίζουν σε θέματα καταστάσεως δημοσίων γενικά υπαλλήλων, πολιτικών και αστυνομικών και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Με το άρθρο 7 εξασφαλίζεται ότι η συμμετοχή συγκεκριμένων δικαστικών λειτουργών σε Συμβούλια και Επιτρο-

πές θά στηρίζεται σε πρόταση του προέδρου του δικαστηρίου και δεν θά εναπόκειται πλέον στην προτίμηση του οικείου Υπουργού. Τίθεται ακόμη η γενική αρχή ότι όλοι οι δικαστικοί λειτουργοί και οι με αυτούς εξουσιοδόμενοι δεν παίρνουν πλέον οποιαδήποτε αμοιβή με μόνη εξαίρεση τις περιπτώσεις διαιτησίας που και αυτή θά αναμορφωθεί.

Με το άρθρο 8 ρυθμίζεται σε νέες βάσεις ο θεσμός των Ειδικών Συμβούλων και Επιστημονικών συνεργατών με πλήρη διάκρισή τους από την οργανωτική και βαθμολογική ιεραρχία των Υπηρεσιών, ώστε να μη δημιουργούνται λειτουργικά προβλήματα με το μέτρο αυτό, του οποίου οι λεπτομέρειες θά ρυθμισθούν με Π. Διάταγμα. Αποσκοπείται εδώ η εξυγίανση του θεσμού της συμβουλευτικής διαδικασίας στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Με την παρεχόμενη εξουσιοδότηση θά υπάρχουν ειδικοί σύμβουλοι και έπιστημονικοί συνεργάτες με ειδικότητα, από έπιστημονική ειδίκευση ή μακροχρόνια εμπειρία κατ' αντίστοιχία προς το αντικείμενο της απασχολήσεώς τους, όπως και οι νομικοί συνεργάτες. Με τον τρόπο αυτό θά αξιοποιηθούν οι ειδικές γνώσεις των νέων έπιστημόνων με μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών που θά διαμορφώσουν τη νέα σύγχρονη ελληνική τεχνολογία. Πρέπει να διευκρινισθεί ότι αυτοί οι έπιστήμονες, υπάγωμοι στο καθεστώς του Ιδιωτικού Δικαίου, δεν θίγουν τη σταδιοδρομία των τακτικών υπαλλήλων της γραμμικής ιεραρχίας διότι θά αποτελέσουν μονομελή ή πολυμελή έπιτελικά όργανα που θά δώσουν πολύτιμη τεχνική βοήθεια στους λειτουργούς της διοικητικής ιεραρχίας. Έτσι εισάγεται ο θεσμός της γραμμικής ιεραρχίας (LINE) και των έπιτελικών σχηματισμών (STAFF).

Με το άρθρο 9 λήγει η θητεία των Διοικητών, Υποδιοικητών και λοιπών ανωτάτων οργάνων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Δημοσίων Οργανισμών, Τραπεζών κ.λπ. επειδή τα καθήκοντα των θέσεων αυτών συνάπτονται απόλυτα με την πολιτική της κάθε Κυβερνήσεως.

Με το άρθρο 10 λήγει η θητεία των μελών όλων των Συλλογικών Οργάνων των Δημοσίων Υπηρεσιών, Ν.Π.Δ.Δ. και των λοιπών Δημοσίων Οργανισμών, Τραπεζών κ.λπ. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία μετά ίδιους τις ρυθμίσεις των άρθρων 2 και 9 του νομοσχεδίου αυτού.

Με το άρθρο 11 λήγει η θητεία ή η έμμισθη έντολή ή οι συμβάσεις γιαντών, νομικών ή δικαστικών συμβούλων και δικηγόρων του δημοσίου, ν.π.δ.δ. και λοιπών Δημοσίων Οργανισμών για να δοθεί η δυνατότητα στις Υπηρεσίες και στους Οργανισμούς να αντικαταστήσουν έσους από αυτούς κρίνουν ακατάλληλους ή και να επαναδιορίσουν τους λοιπούς χωρίς να θίγεται το νομικό καθεστώς του Ν. 993/1979 για το προσωπικό με σχέση Ιδιωτικού Δικαίου.

Με το άρθρο 12 επαναφέρεται ο διηθητικός μηχανισμός του 1964 στη σύσταση θέσεων και συλλογικών οργάνων στις δημόσιες υπηρεσίες και ν.π.δ.δ. ώστε να περιορισθεί κατά το δυνατό ή μέχρι τώρα παρατηρηθείσα κατάχρηση συστάσεων θέσεων και Συμβουλίων.

Με το άρθρο 13 προβλέπεται η δυνατότητα συγχωνεύσεως δημοσίων Υπηρεσιών γενικής και άλλης αρμοδιότητας (π.χ. Διοικητικού, Οικονομικού κ.λπ.), ώστε να περιορισθεί το φαινόμενο που παρατηρείται σήμερα στις Υπηρεσίες να έχουν κατεσπαρμένες δημοσίδες αρμοδιότητες σε περισσότερες οργανικές μονάδες μέχρι τη σύνταξη των νέων Οργανισμών των δημοσίων Υπηρεσιών.

Με το άρθρο 14 λήγει η ισχύς των πινάκων έπιτυχίας διαγωνισμών για προσλήψεις προσωπικού στο δημόσιο, ν.π.δ.δ., δημοσίου οργανισμού, Τράπεζες κ.λπ. στις 30 Απριλίου 1982.

Το μέτρο αυτό κρίθηκε αναγκαίο διότι με τις αλλεπάλληλες αναστολές διορισμών με Πράξεις του προηγούμενου Υπουργικού Συμβουλίου και με παράλληλη αναστολή της λήξεως της ισχύος των πινάκων έπιτυχίας, που έγινε με το άρθρο 6 του ν. 865/1979 συσσωρεύθηκε τεράστιος αριθμός έπιτυχόντων (20.000 περίπου). Συνέπεια ήταν το φαινόμενο

ἀφρονής μὲν νὰ εἶναι ἀδύνατη ἢ ἀπορροφήσῃ τους καὶ ἀφετέρου νὰ δημιουργεῖται ἡ ἀδυναμία προκηρύξεως νέων διαγωνισμῶν γιὰ τὴ συμμετοχὴ νέων ὑποψηφίων γιὰ ἀρκετὰ χρόνια. Ἄλλωστε χωρὶς τὴν παρέκκλιση τοῦ ν. 865/1979 στὸ θέμα αὐτὸ ἀπὸ τὶς πάγιες διατάξεις οἱ ἀνωτέρω πίνακες θὰ εἶχαν ἤδη λήξει πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀντιμετωπίσθησαν οἱ ἀδυναμίες καὶ αὐστηρές ρυθμίσεις τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 καὶ οἱ διατηρηθεῖσες διατάξεις τοῦ προσαρμόσθησαν στὴν σημερινὴ πραγματικότητα καὶ μελλοντικὴ σχεδίαση τῆς διοικητικῆς ἀλλαγῆς στὴ χώρα μας, μὲ βασικὴ ἀφετηρία τὴν ἐξυγίανση τῆς κορυφῆς τῆς διοικητικῆς πυραμίδας καὶ τὴν ἀνανέωση τῆς διοικητικῆς ἡγεσίας τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 23 Δεκεμβρίου 1981

Οἱ Ὑπουργοὶ

Προεδρίας Κυβερνήσεως
Μ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

Οἰκονομικῶν
Μ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
Ε. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ἐπαναφορά τῆ ἐσχ. τροποποίησης καὶ συμπλήρωσης τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 4352/1964.

Ἄρθρο 1.

Τριακονταπενταετία.

1. Τὸ ἄρθρο 1 τοῦ ν.δ. 4352/1964 «περὶ διατάξεων ἀφροσύνης τοῦς δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ.» ἐπαναφέρεται σὲ ἰσχύ καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολύονται αὐτοδίκαια ἀμέσως μὲτ' ἐπιτυχῆς συμπλήρωσιν τριακονταπενταετη πραγματικῆ καὶ συντάξιμης κατὰ τὶς κείμενες διατάξεις δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀλλὰ ὄχι πρὶν ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὅρου ἔτους τῆς ἡλικίας τους. Μὲ τὴν διοικητικὴν πράξιν ἀπολύσεως, πῶς ἐκδίδεται σύμφωνά μὲ τὶς κείμενες διατάξεις, βεβαιώνεται αἰτιολογημένα ὁ χρόνος ὑπηρεσίας πῶς ἔχει διανύσει ὁ ὑπάλληλος. Ἡ πράξις αὐτὴ ἐκδίδεται ὑποχρεωτικὰ μετὰ σὲ δύο μῆνες ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ ἄρση ἀμειψιότητος τοῦ συντάξιμου χρόνου εἴτε ἀπὸ τὸ Δημόσιο, εἴτε ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο, γίνεται κατόπιν ἀσκήσεως ἐνστάσεως τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου, στὸ ἀρμόδιο κλιμᾶκι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σὲ εἴκοσι ἡμέρας ἀπὸ τὴν παραπομπή ἢ τὴν αἴτηση. Ἡ ἐνστάσις αὐτὴ ἐκδικάζεται κατὰ προτίμησιν μὲ τὴν ἴδια διαδικα-

σία ἐφέσεων ἀπὸ τὰ Τμήματα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὴν ἐκδικαστὴ ἐνστάσεως ἀπὸ τὸ κλιμᾶκι, τηροῦνται: οἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἀρθροῦ 93 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Συντάγματος, οἱ δὲ προθεσμίες πῶς ἐκδίδονται ἀπὸ τὶς κείμενες διοικητικὲς διατάξεις γιὰ τὴν προσδιορισμὸν δικασίμου καὶ τὴν πρόοδο τῆς δίκης γενικὰ, περιορίζονται στὸ ἤμισυ. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκδιδόμενες ἀποφάσεις δὲν ὑποκείμεναι σὲ ἄλλα ἐνδία μέτρα. Μέχρι τὴν ἐκδοσὴ τῆς σχετικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναστέλλεται ἡ ὑπογραφή τῆς διαπιστωτικῆς τῆς ἀπολύσεως πράξεως.

2. Ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐξαιροῦνται: οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ, οἱ καθηγηταὶ τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα Ἀνώτατων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, οἱ ὑπάλληλοι πῶς ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 61 τοῦ ν. 1811/51 «περὶ κώδικος κλπ.» καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι (ὀπλίτες) τῆς Αστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος. Δὲν ἐξαιροῦνται: τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

3. Οἱ εκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ, πῶς συμπληρῶνται τριακονταπενταετη πραγματικὴ δημόσια ὑπηρεσία κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, διατηροῦνται τὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς λήξεως του.

Ἐπίσης διατηροῦνται τὴν ὑπηρεσίαν οἱ δημόσιοι ὑπόλογοι μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πῶς ἐκδίδεται στὴν παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 193 τοῦ ν. 1811/51 γιὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴ συντάξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεώς τους.

4. Οἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἀποκεντρωμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ στοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐπίσης οἱ διατάξεις τοῦ πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου ἐλαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὸ προσωπικὸ τῶν δημοσίων καὶ παραχωρηθειῶν ἐπιχειρήσεων ἢ Τραπεζῶν πῶς ἀνήκουν τὸ Κράτος ἢ ἐλέγχονται ἀπὸ αὐτὸ καὶ πῶς λειτουργοῦν μὲ τὴ μορφή ἀνώουτης ἐταιρείας».

Ἄρθρο 2.

Σύνταξη Ἱεραρχίας.

1. Ὅλες οἱ ἱεραρχικὲς βαθμίδες γενικῶν διευθύνσεων, οἱ θέσεις γενικῶν διευθυντῶν καὶ ὁ 1ος βαθμὸς, καθὼς καὶ οἱ βαθμίδες τῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ θέσεις καὶ ὁ βαθμὸς ἀναπληρωτῶν γενικῶν διευθυντῶν, μόνιμες, μὲ θητεία ἢ σύμβαση, καταργοῦνται αὐτοδίκαια σὲ ὅλες τὶς δημοσίου ὑπηρεσίας. Καταργεῖται ἀκόμη ὁ εἰδικὸς κλάδος νομαρχιακῶν ὑπαλλήλων μὲ τὶς θέσεις γενικῶν διευθυντῶν 1ου βαθμοῦ καὶ τὶς θέσεις συμβούλων βαθμῶν 3ου—2ου.

2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ στοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὑπαλλήλους ἢ λειτουργοὺς